

Høringsinstansene

Deres ref

Vår ref
201000991-/STD

Dato
29.06.2010

Høring av forslag til endringer i forskrift om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer

Vedlagt følger utkast til endringer i forskrift 10. oktober 2008 nr 1132 om fordeling av tollkvoter for landbruksprodukter (heretter tollkvoteforskriften). Endringene berører i hovedsak to helt ulike deler av regelverket; krav til deltakelse ved auksjon og endringer i forvaltningen av ”nykommerknoten” for ost. I tillegg forslås innarbeidet nødvendige endringer som følger av den nye artikkel 19-avtalen med EU. Departementets forslag er innarbeidet i de bestemmelsene som foreslås endret.

Det tas sikte på at forskriften trer i kraft medio oktober 2010, det vil si i tilstrekkelig tid før registrering for auksjoner som avholdes i november. Forskriftsendringer som følger av den nye artikkel 19-avtalen, vil bli iverksatt på et senere tidspunkt. Dette gjelder i første rekke iverksettelse av nye importkvoter, jf. vedlegg 1. Tidspunktet for iverksettelse av kvotene vil avhenge av formelle ratifiseringsprosedyrer i Norge og EU.

Det bes om at eventuelle høringsinnspill sendes til Landbruks- og matdepartementet **innen 26. september 2010.**

Høringsdokumentene er også lagt ut på departementets hjemmeside:
www.regjeringen.no/nb/dep/lmd/dok/horinger

1. BAKGRUNN

For å avhjelpe enkelte uønskede og utilsiktede effekter, ble det høsten 2009 gjennomført endringer i budreglementet i tollkvoteforskriften. Før endringen hadde budgiver til en hver tid adgang til å endre mengden innenfor minimums- og maksimumsandelens fastsatt av Statens landbruksforvaltning (heretter SLF). Under auksjoner høsten 2008 ble denne muligheten utnyttet av enkelte aktører til å gjennomføre en konkurransevridende strategisk budgivning. For å avhjelpe disse negative effektene ble budreglementet endret slik at det ikke lenger er anledning til å øke mengden det bys på under auksjonen, og kun i særskilte tilfeller er det adgang til å redusere mengden. Etter det departementet har fått opplyst fra SLF, har disse endringene så langt fungert etter sin hensikt.

Ved endringene av budreglementet høsten 2009, ble det i høringsbrevet¹ signalisert at departementet også vurderte innføring av finansieringsbevis/bankgaranti som vilkår for å delta på auksjon. Det ble vist til at det er et problem for auksjon som fordelingsmekanisme at aktører som har kjøpt kvote i enkelte tilfeller ikke gjør opp for seg. Ved manglende innbetaling har SLF i dag hjemmel til å trekke tilbake kvoteandeler og/eller utestenge virksomheter for deltakelse i fremtidige auksjoner, jf. tollkvoteforskriften § 46. Dette kan imidlertid ikke alene avhjelpe problemene rundt denne type betalingsmislighold.

Selv om et foretak utestenges som følge av at det ikke har innbetalt auksjonsbeløpet, har det i praksis vist seg at det kan dukke opp nye foretak ved senere auksjoner med lignende eierkonstellasjoner og/eller de samme deltakerne. En annen utfordring er at prosessen rundt tilbaketrekking av kvoteandel er svært tidkrevende. Samlet sett er manglende innbetaling uheldig for kvoteutnyttelsen og kan medføre konkurranseulempen for foretak som har innrettet seg etter gjeldende regler. På denne bakgrunn fremmes det forslag om å sette inngangskrav for deltakelse ved auksjon gjennom krav om at aktøren vurderes som kredittverdig eller stiller bankgaranti. I stedet for dagens system der manglende betaling leder til at retten til kvoteandel faller bort, foreslår departementet at man i stedet forfølger utestående auksjonsbeløp som et alminnelig formuesrettslig krav.

Norge inngikk i januar 2010 en ny avtale om økt handel med EU etter EØS-avtalens artikkel 19. Dette innebærer nye eller utvidede kvoter på en rekke landbruksvarer, som skal fordeles etter reglene i tollkvoteforskriften. Ostekvoten fra EU økes med 2 700 tonn, og reguleringen av hvilke ostetyper som kan importeres innenfor kvote og fordelingen mellom disse avvikles. Økningen av ostekvoten skal fordeles ved auksjon. Øvrige endringer som følge av avtalen vil gjenspeile seg i forskriftens vedlegg.

¹ Kfr. høringsbrev datert 30. juni 2009 om endring av budreglementet i forskrift om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer

I tillegg ser departementet ikke lenger behov for å videreføre bestemmelser i forskriften som skal sikre utnyttelse av ostekvotene, ettersom disse kvotene uansett har vist seg å være så attraktive og verdifulle at det i dag er tilnærmet full kvoteutnyttelse. Den nye avtalen med EU innebærer også at Norge vil gå bort fra fordeling av ostekvoter fra EU etter historiske prinsipper fra og med 2014. Departementet tar sikte på en ny revisjon av tollkvoteforskriften i forkant av at denne delen av avtalen trer i kraft.

Utover dette vil departementet foreslå endringer i fordelingsmetoden for tollkvotene for høy, samt enkelte mindre endringer i forskriftens øvrige bestemmelser.

2. HOVEDTREKKENE I FORSLAGENE

2.1 Innbetaling av auksjonsbeløp

For bedre å sikre at auksjonsdeltakerne innbetaler auksjonsbeløpet, foreslår departementet at det innføres tiltak både før og etter auksjonen.

Som tiltak *før* auksjonen foreslås det å innføre et krav om at foretak må være vurdert kredittverdige eller stiller bankgaranti for det beløpet som ønskes tilgjengelig for budgivning under auksjonen. En innføring av kredittvurdering som inngangskrav for auksjon, vil etter departementets vurdering være en enkel måte å skille ut selskapene som er betalingsdyktige uten å påføre auksjonsdeltakerne merkostnader.

Det foreslås at SLF, i tillegg til å innhente en alminnelig kredittvurdering av foretaket fra et kredittvurderingsselskap, vil kunne foreta en totalvurdering der SLFs generelle tillit til foretaket også kan tillegges vekt. Herunder kan det legges vekt på foretakets eller dets eieres manglende betalingsvilje ved tidligere auksjoner. I administreringen av tollkredittordningen er Tollvesenet gitt en tilsvarende hjemmel for å kunne legge vekt på sin generelle tillitt til foretaket.

Etter forslaget vil foretak som ikke blir vurdert som kredittverdige, bare kunne få delta på auksjonen dersom de stiller en bankgaranti for det beløpet som ønskes disponibelt for budgivning under auksjonen. Foretakene som stiller bankgaranti, kan velge å gjøre dette for en minimumsperiode rundt auksjonene som SLF bestemmer eller for en lenger tidsperiode. Auksjonstilgangen begrenses til gyldighetsperioden for bankgarantien, og grensen for hvor mye foretaket kan by i auksjonene, vil bestemmes av hvor stor bankgaranti de har stilt.

Som tiltak i *etterkant* av auksjonen foreslås det at SLF i stedet for dagens system der manglende betaling leder til at retten til kvoteandel faller bort, forfølger utestående auksjonsbeløp som et alminnelig formuesrettslig krav. Firmaer som ikke betaler vil kunne få betalingsanmerkning, noe som igjen ville kunne få konsekvenser for kredittvurderingen i neste omgang. Etter departementets vurdering vil forfølging av kravet til

inkasso være et egnet virkemiddel for bedre å sikre rettferdig gjennomføring av auksjoner og unngå konkurranseskadelig adferd.

Ved auksjonen har kvoteeier kjøpt en rettighet til en kvoteandel for et gitt kvoteår. Innførelstillatelse innenfor tildelt kvoteandel utstedes imidlertid først *etter* at kvoteeier har innfridd auksjonsbeløpet. Dersom kvoteeier ikke innfrir auksjonsbeløpet før kvoteårets slutt, legger departementet opp til at inkassokravet videreføres selv om kvoteandelen ikke lenger kan løses ut. Det foreslås også å gi SLF hjemmel til å motregne krav på auksjonsbeløpet i budgivers krav på tilskudd fra ordninger forvaltet av SLF. Etter departementets oppfatning vil en slik innstramming gi auksjonsdeltakerne et økonomisk incentiv til å innbetale auksjonsbeløpet innenfor fastsatte frister.

På bakgrunn av internasjonale forpliktelser om å legge til rette for en størst mulig kvoteutnyttelse, samt behovet for å hindre vesentlige markedsforstyrrelser, ser departementet behov for en sikkerhetsventil som sikrer en mulighet for å reforede kvoteandeler som blir liggende ubenyttet som følge av manglende innfrielse av auksjonsbeløpet. Dette kan være aktuelt i de tilfeller der en budgiver har fått tilslaget på en større andel av totalkvoten, eller der SLF av andre grunner finner det særlig påkrevet. Det foreslås derfor å innføre en hjemmel til i særlige tilfeller å kunne oppheve kvotetildelingen dersom auksjonsbeløpet ikke er innfridd innen fastsatt forfallsdato. SLF vil i slike tilfeller kunne legge kvoteandelen ut på ny auksjon.

I de tilfeller der Statens landbruksforvaltning opphever kvotetildelingen, foreslås det en hjemmel til å kreve erstatning for statens eventuelle tap som følger av budgivers mislighold av auksjonsbeløpet. Det understrekes at erstatningen kan knyttes til alle følger av misligholdet. Herunder kan det kreves erstatning for tap knyttet til forvaltningens kostnader i forbindelse med ny auksjon, samt tap som følger av at kvoteandelen ikke blir solgt ved ny auksjon eller auksjonsbeløpet ved denne auksjonen blir lavere. Departementet understreker at dette forslaget ikke er begrunnet i fiskale hensyn. Slik departementet ser det, vil det imidlertid være en urimelig forskjellsbehandling dersom staten bare skulle forfølge de mindre misligholdstilfellene (knyttet til mindre kvotemengder), mens mer betydelig mislighold som leder til ny auksjon, skulle føre til fristilling fra betalingsforpliktelsen. Eventuelle tap som tredjemann lider som følger av misligholdet omfattes imidlertid ikke. Dette vil i sin helhet være et forhold mellom misligholder og tredjepart.

2.2 Utnyttelse av tollkvoter for ost fra EU

Fordeling av tollkvoter på ost fra EU er regulert i forskriftens kapittel V. Norske myndigheter er opptatt av å sikre en reell utnyttelse av ostekvoten. Fordi ostekvotene tildeles vederlagsfritt, ønsket man å gi et økonomisk incentiv til å utnytte kvotene. Det er derfor satt som vilkår for å få tildelt kvoteandel at det stilles bankgaranti for et beløp tilsvarende kr 10 pr kg for å få tildelt kvote. Dersom utnyttelsesgraden i et kvoteår ligger under et minimumskrav på 95 %, forfaller bankgarantien for det beløp som

tilsvarer forskjellen mellom 95 % av tildelt kvote og den mengden som faktisk er importert.

Kravet om å stille bankgaranti gjaldt opprinnelig både ”historiske aktører”² og ”nykommere.”³ Ved en endring av forskriften 10. oktober 2008 ble regelen endret slik at kravet til bankgaranti på nykommerdelen av ostekvoten til EU bortfalt. Bakgrunnen for endringen var at administreringen av bankgarantiene var blitt meget omfattende både for forvaltningen og for nykommerne, der sistnevnte i gjennomsnitt kun var tildelt ostekvoter på under 5 tonn. Nykommerkvoten er ment å skulle tilrettelegge for nye aktører på markedet. Kravet til bankgaranti hadde imidlertid blitt en betydelig beskrankning, og stoppet således disse fra å søke om kvote. Departementet fant det derfor hensiktsmessig å fjerne kravet til bankgaranti for disse. For å oppnå likebehandling mellom historiske kvoteeiere og nykommere, ble det likevel fastslått at kravet til kvoteutnyttelse skulle videreføres for nykommerne. Dette er omtalt i fastsettelsesbrevet der det fremgår at:

”Departementet presiserer at bortfallet av kravet til bankgaranti ikke endrer det forhold at tildelt kvoteandel skal utnyttes i samsvar med fastsatte vilkår for tildelingen. Departementet vurderer videre at bortfall av bankgaranti ikke vil påvirke utnyttelsen av kvoten i særlig grad. [...]

Departementet står etter en samlet vurdering fast ved at kravet til bankgaranti skal falle bort for nykommerkvoten. § 34 blir etter dette som foreslått i høringsbrevet. Departementet vil likevel følge nøye med fremover på hvilke konsekvenser endringen vil kunne ha for forvaltningen av kvote.”

Erfaringen etter bortfall av bankgaranti for nykommere er at dette ikke har påvirket utnyttelsen av kvoten. Ostekvotene har siden 2003 hatt en utnyttelsesgrad på mellom 98 og 99 %. Etter departementets vurdering er ostekvotene så attraktive og verdifulle at det i seg selv sikrer kvoteutnyttelsen. Total import de siste årene har vært økende. I tillegg til det som importeres innenfor ostekvoten, importeres det også ost til ordinær toll. Ut fra dette legger departementet til grunn at kvoteutnyttelsen vil være sikret, uten at stilles krav om bankgaranti for noen importører, være seg nykommere eller historiske aktører. Av samme grunn ser departementet ikke lenger behov for å videreføre andre bestemmelser med formål å sikre utnyttelse av ostekvoten, herunder bestemmelsen om at nykommere plikter å utnytte andel i frikvoten i samsvar med tildelt mengde og etter fastsatte vilkår.⁴

Departementet foreslår også å oppheve rapporteringsplikten i § 39, fordi nødvendige data om faktisk import vil kunne hentes inn fra andre kilder.

² Osteimportører som har fått videreført kvoteandel tilsvarende grunnkvote per 1. januar 2006, jf. § 35.

³ Aktører som ikke har historiske kvoterettigheter, jf. forskriftens § 37.

⁴ Jf. tollforskriften § 37 første ledd siste punktum.

Det understrekes at departementet vil følge nøye med på utviklingen av osteimporten innenfor kvotene fremover. Dersom det skulle vise seg at kvoteutnyttelsen synker, vil departementet vurdere å gjeninnføre virkemidler som sikrer utnyttelsen.

For ordens skyld understrekes det at tillegget i ostekvoten på 2700 tonn som følge av den nye artikkel 19-avtalen, skal fordeles på auksjon. Søkerne vil bli underlagt de generelle kravene for deltagelse på auksjon som bl.a. er nærmere beskrevet i pkt. 2.1.

2.3 Nykommerkvoten

I medhold av EØS-avtalen artikkel 19 ble det i 2003 inngått en handelsavtale med EU, der den samlede ostekvoten ble økt. I den forbindelse ble det avsatt 650 tonn kvote (senere økt til 730 tonn) for ost til fordeling til de som ikke har historiske kvoterettigheter, den såkalte "nykommerkvoten." Nykommerkvoten skal bidra til konkurranse og øke mangfoldet av produkter ved å tilrettelegge for nye aktører i ostemarkedet. Kvoteandelene var opprinnelig omsettbare, men kun én gang.

Frem til november 2004 viste det seg at regelverket gjorde det mulig for historiske aktører å tilegne seg betydelige andeler av kvoten gjennom datterselskaper.

For å hindre historiske kvoteeiere i å skaffe seg en andel av nykommerkvoten, ble det ved en forskriftsendring i 2004 innført eierskapsbegrensninger og strammere regler for omsetning av kvoteandeler. Av høringsbrevet⁵ fremkommer det at:

"Forvaltningen av frikvoten så langt har vist at gjeldende bestemmelser i regelverket gjør det mulig for historiske kvoteeiere å tilegne seg betydelige deler av kvoten gjennom datterselskaper. Kvoten tilegnet gjennom datterselskaper kommer som et supplement til egen historisk kvote. I tillegg har historiske kvoteeiere, på grunn av at kvoterettigheten er omsettelig én gang, hatt mulighet til å kjøpe kvoterettigheter fra andre nykommere utenom datterselskaper. Følgen har vært at reelle nykommere har disponert et mindre kvantum enn de 650 tonn som var til fordeling. Bestemmelser i forskriften har således muliggjort en praksis som ikke er i samsvar med intensjonen bak frikvoten."

Innføringen av nye kriterier skulle medføre at de historiske kvoteeierne adgang til å søke andel av nykommerkvoten blir sterkt begrenset. Gjennom endringer i § 42 ble derfor historiske aktører utelukket fra å kjøpe andel av denne kvoten. Av tollkvoteforskriften § 37 annet ledd fremkommer det hvilke tilknytningsformer som kan hindre tildeling av kvoteandel. Begrensningene gjelder både tilknytningsformer mellom historiske aktører og nykommere, og mellom nykommere. Det skulle ikke være mulig for historiske kvoteeiere å opprette datterselskaper som kunne søke om andel av frikvoten. For å sikre at det ble en rimelig størrelse på kvoten til hver enkelt nykommer, endret man også regelverket slik at det ble inntatt eierskapsbegrensninger nykommerne i mellom.

⁵ Kfr. høringsbrev av 4. oktober 2004.

Formålet med en øremerket nykommerkvote var å legge til rette for nye aktører i ostemarkedet. Det sentrale hensynet var dermed at den ikke skulle tilfalle aktører med historiske kvoterettigheter. Etter det departementet har fått opplyst fra SLF, har dette i det vesentlige fungert etter intensjonen.

Når det gjelder eiertilknytninger nykommere i mellom, har imidlertid de forvaltningsmessige utfordringene vært større. Til tross for gjeldende eierskapsbegrensning, har antall kvotesøkere mer enn tredoblet seg siden 2004, da disse begrensningene ble innført. Høsten 2009 var det ca. 200 foretak som søkte om andel av nykommerkvoten. Med et så stort antall søkere har det i praksis vist seg umulig å granske disse eierforholdene på en forsvarlig måte, i tråd med forvaltningmessige krav til forutsigbarhet og likebehandling. Som vist over, var heller ikke hovedintensjonen bak innføringen av eierskapsbegrensningen å begrense antall nykommere. Departementet foreslår på den bakgrunn at begrensningen i tilknytningsformer mellom nykommere oppheves.

2.4 Tollkvoter for høy fra EF og andre land

Dagens høykvote er en videreføring av den ordningen som ble etablert i kgl. res. av 4. mars 1983, gjennom en bilateral avtale med Sverige og Finland. Fra 1983 og frem til 1995 var kvoten for tollfri import av høy totalt på 25.500 tonn, hvorav 25.000 tonn var forbeholdt leveranser fra Sverige og Finland, mens 500 tonn var forbeholdt leveranser fra andre land. Da Sverige og Finland ble medlemmer av EU i 1995, ble høykvoten etablert som en ordinær EU-kvote og fordelt etter "førstemann-til-mølla" prinsippet.

Med virkning fra 1. juli 2003 ble den årlige kvoten for tollfri import av høy utvidet med 10.000 tonn som et resultat av artikkel 19-forhandlingene under EØS-avtalen. Dermed er den totale kvoten for høyimport fra EU i dag på 35.000 tonn.

SLF stiller krav til de som ønsker å bli godkjent som høyimportør. Virksomheten må dokumentere kjøp og salg til sluttbruker av høy på minst 200 tonn i foregående eller inneværende regnskapsår. Salg av høy innkjøpt fra norsk omsetter og salg av høy fra produksjon på egen gård skal ikke telle med i grunnlaget. For å sikre at deler av kvoten er tilgjengelig ved en eventuell avlingssvikt, holdes 1 500 tonn av totalkvoten tilbake inntil avlingsnivået i de ulike landsdelene er klarlagt. De siste årene er det ca. 30 foretak som har hatt tollkvoter, og utnyttelsen har vært på mellom 25 og 70 %.

Departementet mener auksjon er den beste måten å fordele tollkvoter på. Samtidig ser departementet at vilkåret om omsetning på 200 tonn, i for stor grad kan ha hindret nye aktører i å få andeler av tollkvoten. Det foreslås derfor at fordelingsmåten for høy endres fra "førstemann-til-mølla" til auksjon.

Som en konsekvens av at departementet foreslår å gå over til auksjon som fordelingsmekanisme, foreslås det også å avvikle særordningen med tilbakeholdelse av en andel av totalkvoten i tilfelle avlingssvikt. Det legges opp til at høykvoten gjøres omsettelig,

slik som for andre auksjonskvoter. Aktører som rammes av avlingssvikt vil således kunne kjøpe kvoterettigheter på vanlig måte.

Ovenstående medfører kun mindre endringer i vedlegg 1 til forskriften.

3. MERKNADER TIL DE ENKELTE BESTEMMELSENE

Forslag til endringer i kapittel I. Innledende bestemmelser

Til § 2. Definisjoner

Definisjonen av "budgiver" i bestemmelsens punkt 1 foreslås endret, ved at henvisningen til tildeling av passord og brukernavn oppheves. Definisjonen knyttes dermed kun til at virksomheten er registrert hos SLF som deltaker på auksjon. Denne språklige endringen er kun ment som en klargjøring av definisjonen, og innebærer ingen realitetsendring.

Forslag til endringer i kapittel II. Fordeling av tollkvoter etter søknadstidspunktet

Til § 10. Ubenyttet kvoteandel

Bestemmelsen regulerer håndtering av ubenyttede kvoteandeler. I andre ledd siste punktum fremgår det at ubenyttete innførselstillatelser skal returneres SLF. I dag utsteder innførselstillatelser i hovedsak elektronisk. Behovet for å returnere ubenyttede innførselstillatelser er derfor ikke lenger tilstede. Plikten til å returnere ubenyttede innførselstillatelser til SLF foreslås derfor opphevet.

Forslag til endringer i III. Fordeling av tollkvoter ved auksjon

Til § 13. Tidspunkt for auksjoner

Bestemmelsen regulerer tidspunktene for når auksjoner for de ulike kvotene skal finne sted. Auksjon av tollkvoter merket « A5 » reguleres i bestemmelsens sjettede ledd. Til forskjell fra de øvrige tollkvotene, fastslås det her detaljerte regler for når i kalendermåned, "primo," "medio" og "ultimo," auksjonen for disse kvotene skal finne sted. Praksis har visst at tidsrammer for fordeling av disse kvotene er for strenge, ettersom prognosene som skal danne grunnlag for kvotestørrelsen ofte ikke er tilgjengelig innenfor disse fristene. Departementet foreslår derfor å endre bestemmelsen slik at tidfestingen for disse auksjonene knyttes til kalendermåned på lik linje med de øvrige tollkvotene.

Forslaget innebærer tilsvarende endringer i auksjonstidspunktene angitt i forskrift 22. desember 2005 nr. 1723 om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer § 22 annet ledd.

Til § 14. Minimums- og maksimumsandel

Etter dagens ordlyd fremgår det at SLF kan fastsette minimums- og maksimumsandel som en budgiver kan *få tildelt* ved en auksjon. Reelt sett er imidlertid fastsettelsen av minimums- og maksimumsandel knyttet til hvor mye en budgiver kan *legge inn bud på* under auksjonene. Departementet foreslår derfor en språklige justering av bestemmelsen for å presisere dette. Endringen innebærer dermed ingen realitetsendring.

Til § 15. Krav til auksjonsdeltaker

Bestemmelsen fastsetter vilkår som må være oppfylt for at en virksomhet skal kunne få delta ved auksjon. Av någjeldende bestemmelse fremgår det at virksomheten må ha registrert seg hos SLF innen kunngjort frist, og fått utstedt brukernavn og passord.

Etter departementets vurdering er utstedelse av brukernavn og passord kun en praktisk konsekvens av at SLF har godkjent en virksomhet for deltakelse ved auksjon, og det er derfor ikke naturlig å forskriftsfeste bestemmelser om dette. Vilkår knyttet til utstedelse, oppbevaring og bruk av brukernavn og passord kan fastsettes av SLF i kraft av sin myndighet til å administrere ordningen jf. forskriften § 3. Departementet foreslår derfor å oppheve alle bestemmelser vedrørende brukernavn og passord i første ledd første og annet punktum og tredje ledd første punktum.

Som omtalt i kapittel 2.1 er det foreslått å innføre et nytt vilkår knyttet til at virksomheten som ønsker å delta på auksjonen må være vurdert kredittverdige eller stiller bankgaranti for det beløpet som ønskes tilgjengelig for budgivning under auksjonen. Dette er inntatt i første ledd første og andre punktum. For øvrig vises det til omtalen ovenfor.

Videre foreslår departementet å oppheve gjeldende annet ledd, vedrørende krav til registrering. SLF kan i kraft av sin myndighet til å administrere ordningen jf. forskriften § 3, fastsette nærmere regler knyttet til registreringen. Departementet finner det ikke naturlig å forskriftsfeste slike bestemmelser. Ved at slike regler fastsettes av SLF direkte vil man også lettere imøtekomme behov for raske og enkle endringsprosedyrer.

Vilkår om at budgiver innenfor kvotene for svingelfrø, engrappfrø og raigrasfrø må være registrert som såvareforretning, videreføres i nytt annet ledd.

Til § 16. Krav til oppbevaring av brukernavn og passord mv.

Bestemmelsen inneholder nærmere krav til oppbevaring av brukernavn og passord, samt prosedyrer dersom brukernavn og passord er tapt, kommet på avveier eller blir misbrukt. Departementet finner det ikke naturlig å forskriftsfeste slike bestemmelser, og foreslår derfor at § 16 oppheves. For øvrig vises det til omtalen i merknadene til § 15.

Til § 21. Oppgjør av auksjonsbeløp

Forslaget er til dels innholdsmessig nytt i forhold til dagens bestemmelse. Endringen følger av foreslåtte regler for oppgjør av auksjonsbeløp, jf. kapittel 2.1.

Den nye bestemmelsen viderefører regler om at auksjonsbeløpet forfaller til betaling etter nærmere frister som fastsettes av SLF, samt at innførselstillatelse innenfor tildelt kvoteandel først utstedes etter at kvoteeier har innfridd auksjonsbeløpet. Departementet foreslår å gi SLF hjemmel til å motregne krav på auksjonsbeløpet i budgivers krav på tilskudd fra ordninger forvaltet av SLF. Videre foreslås det å innføre en hjemmel til å kunne oppheve kvotetildelingen i særlige tilfeller dersom auksjonsbeløpet ikke er innfridd innen forfall. SLF vil i slike tilfeller kunne legge kvoteandelen ut på ny auksjon og kreve erstatning for eventuelle tap som følger av budgivers mislighold av auksjonsbeløpet. For øvrig vises det til omtalen i kapittel 2.1.

Til § 23. Omsetning av kvoteandel

Bestemmelsen regulerer omsetning av ubenyttet kvoteandel etter at auksjonsbeløpet er innbetalt.

Annet ledd første og tredje punktum regulerer krav til at kjøperen av kvoteandel må oppfylle vilkårene i gjeldende § 4 og § 15 tredje ledd siste punktum. Som en følge av strukturelle endringer i § 15, må henvisningen i annet ledd første punktum oppdateres. Videre oppheves annet ledd siste punktum, da bestemmelsen anses unødvendig. Dersom kjøper oppfyller vilkårene i § 23 og de generelle vilkårene som stilles til budgiver i §§ 4 og 15 annet ledd, utsteder SLF innførselstillatelse på vanlig måte.

Forslag til endringer i kapittel IV. Fordeling av tollkvoter til mindre virksomheter som har foredling av viltkjøtt som hovedformål

Til § 30. Ubenyttet kvoteandel

Bestemmelsen regulerer håndtering av ubenyttede kvoteandeler. I første ledd siste punktum fremgår det at ubenyttede innførselstillatelser skal returneres SLF. Behovet for å returnere slike innførselstillatelser er ikke lenger tilstede, og bestemmelsen foreslås opphevet. For øvrig vises det til omtalen i merknadene til § 10.

Forslag til endringer i kapittel V. Fordeling av tollkvoter for ost fra EF

Til § 34. Bankgaranti

Någjeldende bestemmelse setter som vilkår for å få tildelt kvoteandel av historisk kvote (§ 35) og industrikvote (§36) at det stilles bankgaranti for et beløp tilsvarende kr 10 pr kg for å få tildelt kvote. Som omtalt i kapittel 2.2 er det foreslått å oppheve kravet til bankgaranti. Bestemmelsen foreslås derfor opphevet. For øvrig vises det til omtalen ovenfor.

Til § 37. Fri kvote

Bestemmelsen regulerer fordelingen av nykommerkvoten for ost.

Første ledd annet punktum fastslår i dag at det fordeles minimum 2 tonn og maksimum 50 tonn pr. tildeling. Bruken av begrepet "tildeling" er upresist, da formålet med bestemmelsen reelt sett er å avskjære søknader på svært små kvantum. Departementet finner det derfor riktigst å knytte begrensningen til hvor mye det kan *søkes* om. Dersom det er mange kvotesøkere, må SLF fordele tilgjengelig kvantum på de som oppfyller vilkårene. Dette vil i enkelte tilfeller kunne føre til at selve tildelingen kommer under 2 tonn. På denne bakgrunn foreslås det at SLF gis hjemmel til å fastsette en minimums- og maksimumsandel det kan søkes om, jf. tilsvarende bestemmelse for auksjon i § 14.

Av bestemmelsens første ledd siste punktum fremgår det at kvoteeier plikter å utnytte kvoteandelen i samsvar med tildelt mengde og etter fastsatte vilkår. Som vist til ovenfor i kapittel 2.2, legger departementet til grunn at det i dagens situasjon ikke er nødvendig å videreføre bestemmelser i forskriften for å sikre utnyttelse av ostekvoten. Bestemmelsen foreslås derfor opphevet. For øvrig vises det til omtalen ovenfor.

I annet ledd fremgår det eierskapsbegrensninger ved tildeling av nykommerkvoten. Som omtalt i kapittel 2.3 er det foreslått å oppheve begrensningen i tilknytningsformer mellom nykommere. For øvrig vises det til omtalen ovenfor.

Til § 38 Ostetyper

Bestemmelsen fastslår vareomfanget for kvoteandel tildelt historiske aktører, jf. § 35 annet ledd, samt fordeling mellom ostetyper. Vareomfanget fremgår av forskriftens vedlegg 2. I samsvar ny handelsavtale med EU, vil disse begrensningene opphøre. Både § 38 og vedlegg 2 foreslås derfor opphevet.

Til § 39. Rapportering

Bestemmelsen fastlegger detaljerte krav til rapportering fra historiske aktører om utnyttelse av ostekvoten. Bestemmelsen har som formål å gi myndighetene mulighet til å overvåke importen av ost. Rapporteringen gir imidlertid ikke et komplett bilde av

importmarkedet for ost, da den historiske kvoten på 2 300 tonn kun er en del av totalimporten. Opplysninger om import av ost kan innhentes fra andre kilder, samt fra virksomheten selv, i medhold av de generelle hjemlene i §§ 43 og 44. Rapporteringen er videre knyttet til vedlegg 2, jf § 38, som foreslås opphevet. Departementet foreslår derfor å oppheve bestemmelsen med virkning fra kvoteåret 2011. Dette for å beholde rapporteringen på hele år.

Forslag til endringer i vedlegg 1. Tollkvoter omfattet av forskriften

Endringer som følge av ny handelsavtale med EU etter EØS-avtalens artikkel 19 er innarbeidet i vedlegg 1. Hvilke produkter dette gjelder, fremgår av kolonne VII og er merket med "EØS-avtalen 2010".

Forslag til endringer i vedlegg 2. Ostetyper

Vedlegg 2 foreslås opphevet. Det vises til merknadene til § 38.

4. ADMINISTRATIVE OG ØKONOMISKE KONSEKVENSER

Forslagene til endringer i tollkvoteforskriften antas ikke å medføre vesentlige administrative og økonomiske konsekvenser. Bortfallet av kravet til kvoteutnyttelse, rapportering og bankgaranti for ostekvoten vil spare forvaltningen for betydelig arbeid. På den annen side vil administreringen av nye tollkvoter som skal fordeles ved auksjon, kunne lede til merarbeid for forvaltningen i forbindelse med gjennomføring av auksjoner, oppfølging og notifisering av kvoteutnyttelse til EU. Kostnader knyttet til gjennomføring av kredittvurdering og overvåkning av inntil 500 auksjonsdeltakere gjennom godkjent kredittvurderingsselskap, antas å beløpe seg til ca. 100 000 kr per år. Endringer i auksjonsløsningen for å legge til rette for bruk av bankgaranti antas videre å medføre en engangskostnad av beskjedent omfang.

Med hilsen

Henrik Einevoll (e.f.)
avdelingsdirektør

Siv Tanja V. Durteste
rådgiver